

Čehom pa je Bog vrh tega dal še nekoliko humora, kateri jim pripušča, da ogledujejo homatije svetá skozi očála, pa jih tudi nekoliko varuje, da ne prepevajo zmiraj v mehkiem tonu.

Potrebno se nam je zdelo, omeniti vse to, da se ne sodi pesem slovanska le „po enem tonu“, in da skladatelj slovanskih, tedaj tudi slovenskih pesem, ne zapeljuje kriva misel, da značaj slovanske muzike je edini mehki ton. —k.

Jugoslavenstvo.

* *Matica dalmatinska*. — V odborovi seji Matice dalmatinske se je na predlog dr. Klaića sklenilo, da popusti izdajanje „Kačićevih ugodnih razgovorov“ in namesti tega bode izdala čitanko ali zbirko životopisov, podučnih člankov itd. za ljudstvo. Ob enem je bil izvoljen odbor, kateri sestavi program za to knjigo. Predsednik je naznanil, da je gosp. Štefan Ljubiša predstavil „Gorski vienac“ pokojnega črnogorskega vladika na hrvaški pravopis in mu dodal zgodovinski komentar in tolmačenje besed, ter ga ponudil Matici, da ga izdá svojim stroškom. Odbor je odločil, da stori to, ako bode mogel.

* *Polyglott - Parömiophraseologie oder Wörterbuch der deutschen, italienischen (friaulischen), slovenischen, französischen, lateinischen und griechischen parallel neben einander gestellten Sprichwörter und sprichwörtlichen Redensarten, sammt den bezüglichlichen alphabetischen Verzeichnissen zur schnellen Auffindung derselben. — Ein Band. Verfasst von Josef Vuk. Zum allgemeinen Gebrauche und zum schätzbarsten Geschenke für die studierende Jugend.* — V izgled, kako bode ta slovník osnovan, podamo bravcem svojim za pokušnjo tole: *Slovenski*: Svoja hišica, svoja voljica; — svoj dom je boljši od zlatega korca; — (bolje eno oko svoje, kakor tuje oboje.) — *Talijanski*: Ad ogni uccello suo nido par bello; — casa propria val più, che non si crede. — *Francozki*: A chaque oiseau son nid est beau; — il n'ya rien tel que d'avoir un chez — soi. — *Angleški*: East, West, at home is best; — home is home, be it never so homely and abroad. — *Nemški*: Eigener Herd ist Goldes werth; — jedem Vogel gefällt sein Nest; — Ost, West, zu Haus ist best; — Heimat mein, was kann lieber sein? — *Friaulski*: No si sta miej in niò, che a chiasa so; — a ogni uciel il so nid i gi par biel. — *Latinski*: Domus amica, domus optima; propria domus omnium optima; — nullus locus est domestica sede jucundior; — patriae fumus alieno igne est luculentior. — *Grški*: Ἰδία ἐστία πάντων ἀριστον.

Cena knjižici se bo odločila po številu naročnikov; čim več se jih nabere, tem cenejša bo. Naj se tedaj vsi, katerim utegnejo prislovice v mnozih jezicah dobro služiti, kmali oglasijo pri izdatelju g. Štefanu Vuku, duhovniku v Gorici. *) Šolski učenci in vodji morejo mnogo pripomoči k obilnemu naročilu, katero želimo marljivemu gosp. pisatelju.

Ozir po Jugoslavenstem.

Dragi radovedež!

Od Kolpe.

2.

Dobro znana je svetu krasna pa plodna dolina, od vode Savine, ki jo razdvojuje „savinska dolina“ imenovana. Po vsej pravici se savinsko polje „raj“ slovenskega Štajarja imenuje, da! ne samo slovenskega,

*) Častitega gosp. M. P. prosimo, da nas zapiše v vrsto naročnikov. Vred.

temuč vsega Štajarja. Krije v sebi veliko lepih vasi, in tudi prijazni trg Žavski, čegar pošteni prebivavci se po vsem slovenskem svetu čislajo kot pravi narodni možaki. Rajske lego ima tudi mesto Celje, tikoma Savine. Odkar železnica drdrà mimo Celja, se je mesto vse prerodilo in pomladilo. Ne bom pripovedoval o novih ulicah „na grabnu“, proti sv. Maksimilijanu in sv. Duhu, proti kolodvoru itd., katerih poslopja so tako lična, da se meriti morejo s poslopji velikih mest. Peljem te le prek kapucinskega mosta na desni breg Savine, ktera je bistra kakor je bister Slovenec. Pred nekterimi leti tu nisi nahajal družega, kot gosto grmovje in pa mlake, katerih prebivavci so poleti v eno mer raglali in popotnika topili v melanholične misli. Al zdaj je vse drugače. Pridna slovenska roka je grmovje strebila, močirje posušila in nekdej pust in otožen kraj spremenila v prekrasno livado, ktero lepšajo rodovitne njive, pisane senožeti, prijazni vrti in dva lepa drevoreda, eden za vozove, za pešce eden. Glej, dragi radovedež! kako se na svetu zdaj vse obrača. Po prijazni planjavi šetaje pa sem vendar milo zdihoval. O zalo celjsko mesto s svojo rajsko okolico, zakaj se ne zdramiš popolnoma, da bi tvoji prebivavci, od prvega do zadnjega, se zavedili, da so sinovi matere Slave, kateri so dolžni čast in ljubav presrčno, in da je protinaravno, da se nekteri izmed njih tako nespodobno uklanjajo nemškuti, kakor praočetje njih v starodavnih časih poganskim Rimljanom, česar priča so še napisi na tukajšnjih rimskih kamnih. — Iz teh mojih sanjarij izbudila me je čuvarica z mestnega zvonika, oznanovaje mi, da je čas odriniti proti beli Ljubljani po železnici. — Še nekaj Ti pa moram povedati za vodilo, ako se kdaj primeri, da potuješ skozi Celje. Ne zabi prav polne denarne listnice seboj vzeti! Gostivnice v Celji, saj kar sem jez skusil, niso hvale vredne. Poiskal sem si bil najslavnijo pivnico; al žalibože! okanil sem se bil. Čeravno postrežba nikakor ni izvrstna, je dragina blizo taka, kakoršna se pripoveduje o Mehiki. Sram me je povedati, koliko sem za posteljo z nesnažnimi prti in za neokusno in prazno kavo plačal. Primaruha! kadar potuješ v Celje, ne zabi svetlih križavcev domá; morda si s srebrom bolj srečen mimo mene s papirnatim denarjem. Morebiti da sta „Engelwirth“ ali „Ochsenwirth“ bolja — al teh nisem skusil; imeni ste me strašili. Pravili so mi sicer, da so celjske gostivnice večidel prazne, ker železnica tira popotnike brez postanka hitro naprej, in da to je krivo, da gostivnice tako pešajo. Verjamem; al da bi krčmarje morala za to zgubo odškodovati peščica popotnikov, ki tukaj ostaja, to ni pravo. O Celji se saj po moji skušnji pač lahko reče, da ne smeš „delati rajtenga brez birta.“ On ti jo še le zasolí! — Lukamatija je zapiskal in hajd proti beli Ljubljani. Kako je tukaj, Ti povem drugi pot.

T. M. Štantetov-Šentviški.

Národní običaji.

Žalovanje bčel.

Kdor po svetu gré, marsikaj izvé. Popotnik, ki je obhodil severne kraje na Francozkem in je prišel v Normandijo, popisuje sledečo dogodbo, na katero je zadel medpotoma.

Nekega dné — pripoveduje popotnik — sem prišel v vas blizo mesta Condé-sur-Noireau. Dolgega hodá vès truden, koprnim po požirku hladne pijače, zato kar naravnost grem v prvo hišo, da prosim kozarec vode. Al stopivši na dvorišče blizo vrta, zagledam vso družino potopljeno v veliko žalost. Posebno čudno pa se mi je zdélo to, da je hišna dékla v črni obleki bčelne pa-